

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Csontos és Társai Ügyvédi Iroda (**felperesi képviselő címe**; ügyintéző: dr. Illés Attila József ügyvéd) által képviselt **felperes (felperes címe.)** felperesnek a Dr. Rozsályi Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe.**; ügyintéző: dr. Rozsályi Ágota ügyvéd) által képviselt **alperes (alperes címe)** alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2016. november 8-án kelt 2.G.40.865/2014/34. számú végzésével kijavított 2016. szeptember 21-én kelt 2.G.40.865/2014/30. számú ítélete ellen az alperes 31. és 35. sorszámú fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 35.000 (Harmincötezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállított tényállás szerint a felperes nemzetközi árufuvarozást végzett az alperes és a **T.L.** gazdasági társaság részére. A **T.L.** a fuvardíj fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért vele szemben a felperesnek 6.890 euró követelése keletkezett.

A felperes ügyvezetője az alperesnek 2013. szeptember 5-én e-mailben kezességi szerződést küldött azzal, hogy az aláírt példányt postai úton küldje vissza. A kezességvállalási nyilatkozatot a felperes beszkenelve kapta meg, amelyet a felperes törvényes képviselője aláírt, a 2013. augusztus 1-jei keltezésű utóbb írta a szerződésre.

A kezességvállalási szerződésben a felek abban állapodtak meg, hogy amennyiben a **T.L.** a felperessel szemben fennálló fuvarozási szerződésből keletkezett fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, úgy az alperes, időbeli korlátozás nélkül, készfizető kezességet vállal arra, hogy a kötelezett helyett a felperes részére teljesít. A szerződés 1. pontja szerint a kötelezettnek 6.890 euró tartozása állt fenn a felperes felé.

A kezességvállalási szerződés eredeti példányát sem a felperes, sem az alperes nem tudta bemutatni. A peres felek 2013. szeptember és október hónapban tárgyaltak arról, hogy az alperes a **T.L.** tartozásait milyen ütemezésben tudja megfizetni. A tartozás összegéből az alperes 2.240 eurót megfizetett, ezért a felperesnek 4.650 euró követelése állt fenn az alperessel szemben.

A felperes a fizetési meghagyásból ellentmondás folytán perré alakult eljárásban előterjesztett keresetében kérte az alperest 4.650 euró tőke és késedelmi kamata megfizetésére kötelezni a Ptk. 272. §-a és 274. § (2) bekezdésének a) pontja alapján, valamint az alperes perköltségben marasztalását.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását és perköltségben marasztalását kérte, vitatta annak jogalapját és összecszerűségét is.

Álláspontja szerint a kezességvállalási szerződés nem jött létre, mert kellékhányban szenvedett, az nem tartalmazott sem összeget, sem dátumot. Ezen túlmenően a felek között azért sem jött létre a szerződés, mert a Ptk. 212. §-a szerinti szerződési ajánlatát a felperes semmilyen módon nem fogadta el.

Amennyiben a kezességi szerződés létrejött, úgy annak érvénytelenségére hivatkozott, figyelemmel arra, hogy a felperes és K.Á. a szerződés célját illetően megtévesztette, továbbá a szerződést fenyegetés hatására írta alá.

Utalt a BH1993. 631. számú eseti döntésre és előadta, hogy kezességet csak írásban lehet érvényesen kikötni.

A felperes vitatta az alperes érvénytelenségi kifogásait, továbbá előadta, hogy a kezességvállalási szerződés érvényessége nincs írásbeli alakhoz kötve.

A Budapest Környéki Törvényszék a 2016. november 18-án kelt 2.G.40.865/2014/34. számú végzésével kijavított 2016. szeptember 21-én kelt 2.G.40.865/2014/30. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 4.650 eurót, abból 1.050 euró után 2013. június 4. napjától 2013. június 30. napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes, az Európai Központi Bank alapkamata 7%-kal növelt mértékét, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes Európai Központi Bank alapkamata 8 százalékponttal növelt értékét mint késedelmi kamatot, továbbá 230 euró után 2013. július 7., 315 euró után 2013. július 6., 315 euró után 2013. július 13., 230 euró után 2013. július 23., 100 euró után 2013. szeptember 1., 130 euró után 2013. július 27., 230 euró után 2013. július 27., 230 euró után 2013. augusztus 10., 190 euró után 2013. augusztus 25., 230 euró után 2013. augusztus 30., 190 euró után 2013. szeptember 1., 190 euró után 2013. szeptember 17., 190 euró után 2013. szeptember 20., 230 euró után 2013. szeptember 22., 230 euró után 2013. szeptember 22., 100 euró után 2013. október 7., 270 euró után 2013. október 7. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, az Európai Központi Bank által meghatározott alapkamat 8 százalékponttal növelt értékét mint késedelmi kamatot, valamint 176.300 forint perköltséget.

Határozata indokolása szerint az alperes írásban kezességvállaló nyilatkozatot tett, amelyet a felperes ráutaló magatartással elfogadott. Az alperes által az ellenkérelmében hivatkozott eseti döntés megegyezik a Ptk. 272. § (2) bekezdésének szövegével, ugyanakkor a kezességi szerződés érvényessége nincs írásbeli alakhoz kötve, a kezesség vállalásának elfogadása ezért más módon - szóban vagy ráutaló magatartással - is történhet. Hasonló módon foglalt állást a bíróság a BH2010. 256. számon közzétett eseti döntésben is.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatása ellenére a felperes nem bizonyította, hogy teljes bizonyítóerejű magánokiratba foglalták volna a kezességvállalást. Kezességvállalás érvényesen írásban történhet, ugyanakkor a törvény nem kívánja meg sem a teljes bizonyító erejű magánokirati, sem a közokirati formát. Az alperes törvényes képviselője a kezességvállalási nyilatkozatot aláírta, a kezességet érvényesen elvállalta, a felperes azt elfogadta, későbbi időpontban aláírta. Ezt az írásbeli példányt a felperesnek visszajuttatni nem kellett, mivel akár szóban, akár ráutaló magatartással is elfogadhatta a kezességvállalást.

Az elsőfokú bíróság a tárgyalás és a bizonyítás adatainak mérlegelése alapján ún. egyszerű magánokiratnak tekintette a kezességvállaló nyilatkozatot és bizonyítottnak találta, hogy az alperes az abban foglaltaknak megfelelő nyilatkozatot tette.

Az alperes azt nem vitatta, hogy a becsatolt kezességvállalási nyilatkozatot írta alá, azt állította, hogy azösszezszerűség és a keltezés nem szerepelt az okiraton. Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azt állapította meg, hogy az alperes birtokában volt az az irat, amelyet az alperesi ügyvezető és az okirati tanúk aláírtak, az alperes nem továbbította az eredeti példányt a

felperesnek, ezért a jelen perben a Ptk. 4. § (4) bekezdése alapján nem hivatkozhat az eredeti okirat hiányára.

Az elsőfokú bíróság bizonyítottanak találta, hogy a kezességvállalási szerződésben - annak aláírásakor - szerepelt a 6.890 eurós összeg.

Az alperes által 7/A/1 alatt csatolt e-mail melléklete volt a kezességi szerződés aláírások nélkül, amelyben szerepelt a 6.890 euró tartozás, valamint csatolta annak a kezességi szerződésnek is a másolatát, amelyet a felperesnek visszaküldött, ezen az alperes aláírása, bélyegzője, a tanúk aláírása szerepelt, ugyanakkor a felperes aláírása nem és a szerződésben benne volt a 6.890 euró összegű tartozás.

Az elsőfokú bíróság a fentiek alapján, függetlenül a tanúvallomásoktól, bizonyítottanak találta, hogy amikor az alperes megkapta a szerződést, abban a 6.890 euró összeg szerepelt, és ezen összeg ismeretében, azt aláírva küldte meg az alperes a felperesnek a kezességvállalási nyilatkozatot. Kezességgel feltételes és jövőbeni követelés is biztosítható, ezért a per eldöntése szempontjából annak nem volt jelentősége, hogy a nyilatkozat megtételekor lejárt már minden tartozás vagy sem. A keltezés az okiraton valóban nem szerepelt a nyilatkozat aláírásakor, ugyanakkor ez a kezességvállalási nyilatkozat megtételét, létrejöttét, érvényességét nem érinti.

Az alperes a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján tett tájékoztatás és kioktatás ellenére nem bizonyította, hogy akár a felperes, akár **K.Á.** megtévesztéssel vette rá a szerződési nyilatkozat megtételére, illetve amennyiben **K.Á.** tévesztette meg, arról a felperes tudott vagy tudnia kellett. Az alperes csak azt bizonyította, hogy 2013. szeptember 18-án a felperes már tudott arról, hogy **K.Á.** munkaviszonya az alperesnél meg fog szűnni, aki - az alperes előadása szerint - 2013. szeptember 16-án jelentette be az alperesnek ezt a szándékát, nem bizonyítja azt, hogy 2013. szeptember 5-én is tudott arról a felperes, hogy **K.Á.** a munkaviszonyát meg kívánja szüntetni.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes azt sem tudta bizonyítani, hogy a felperes fenyegetéssel vette rá a szerződés megkötésére. Ezzel kapcsolatban az alperes ügyvezetőjének és közeli hozzátartozóinak a tanúvallomását nem fogadta el, mert a közeli hozzátartozói viszony miatt nem tekintette őket elfogulatlannak, továbbá a szavahihetőségüket megkérdőjelezte az, hogy a tanúk az alperes által 7/A/1 sorszám alatt csatolt irattal ellentétesen nyilatkoztak.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte elsődlegesen annak Pp. 252. § (3) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását, másodlagosan annak megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását.

Álláspontja szerint a felperes a követelésének a jogalapját nem tudta bizonyítani, mert a kezességvállaló nyilatkozat hiányos volt, nem szerepelt rajta a pontos összeg, a dátum, a keltezés, az elfogadó aláírása vagy bármilyen elfogadásra utaló nyilatkozat. Ezen kötelező tartalmi elemek hiányában a kezességvállalási szerződés nem jött létre. A kezességvállalási szerződés tartalmi elemei meglétére vonatkozó bizonyítási kötelezettségének a felperes nem tett eleget.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete azért megalapozatlan, mert az indokolásában egyáltalán nem tért ki a kezességvállaló okirat alperes általi aláírásának körülményeire, azaz egyáltalán nem vette figyelembe **K.Á.** 2015. november 27-i tárgyaláson tett tanúvallomását, a 2016. március 4-i tárgyaláson **Sz.E.A.** és **L.L.F.** tanúk nyilatkozatait az alperesi aláírás körülményeire, a megtévesztésre vonatkozóan. Az elsőfokú bíróság még azokat a körülményeket is kihagyta az indokolásából, amelyeket maga a felperes is elismert, továbbá nem vette figyelembe azt sem, hogy a kezességvállaló nyilatkozat aláírását kényszerítő körülmények között tette meg az alperes ügyvezetője, amelyet az alperes több tanúval is bizonyított. Az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy miért nem vette figyelembe az alperesi tanúk nyilatkozatait, miért nem értékelte azok tartalmát a kezességvállalási ajánlat kikényszerítésének, illetve megtévesztő körülményeinek tekintetében. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság teljes egészében mellőzte azoknak a

bizonyítékoknak az értékelését, amelyekre a védekezését alapozta és amelyek az alperes érdekeit szolgálták volna, ezért az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan. A felperesi megtévesztés vonatkozásában a bizonyítási eljárást nem folytatta le teljes körűen, az erre irányuló alperesi indítványt elutasította, amellyel a megtévesztés okát és anyagi indítékait igazolhatta volna.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és az alperes perköltségben marasztalását kérte.

Előadta, hogy a kezességi megállapodás idején hatályos Ptk. rendelkezései, valamint a Legfelsőbb Bíróság Gf.III.31.478/1992. számú ügyben hozott határozata, a BH1993. 631. számú eseti döntése alapján megállapíthatóan a kezességi szerződés létrejöttét a jogszabály nem kötötte alakszerűséghez, és az alperes azzal, hogy a kezességi megállapodás aláírásával a kezességet írásban vállalta és azt megküldte a felperes részére, a felperes pedig ráutaló magatartással azt elfogadta, a kezességvállalás - a jogszabályban előírt módon - a felperes általi aláírás nélkül is érvényesen létrejött.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a kezességvállalási nyilatkozat keltezés hiányában is létrejött érvényesen, mert nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely előírná annak szükségszerűségét. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az alperes által 7/A/1 sorszámon csatolt e-mail mellékletét képezte az a kezességi szerződés, amely már az alperes részére történő megküldésekor tartalmazta a 6.890 euró összeget. Az alperes törvényes képviselője az elsőfokú eljárásban egyetlen alkalommal sem állította, hogy a kezességvállalási nyilatkozatot az összeg megjelölése nélkül írta volna alá, mert két alkalommal is azt mondta, hogy nem tudja, hogy benne volt-e az összeg. Ezzel szemben az alperes törvényes képviselője a magáénak ismerte el a kezességvállalási megállapodáson szereplő aláírást, amelyben gépelten szerepelt az összeg, amellyel kétséget kizáróan igazolta, hogy az alperes törvényes képviselője úgy írta alá és küldte meg a felperes részére a kezességvállalási megállapodást, hogy abban szerepelt az összeg is.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság az ítéletében azt is, hogy **K.Á.** és **Sz-né E.M.R.** elfogulatlan alperesi tanúk közül egyik sem nyilatkozott úgy, hogy az összeg nem szerepelt az alperes által aláírt kezességi megállapodáson, ezért az alperes tévesen hivatkozott arra, hogy tanúkkal bizonyította, a törvényes képviselő által aláírt kezességvállalási nyilatkozat nem tartalmazott összeget. Az alperesnek a felperes felé fennálló tartozása folyamatos változásával összefüggő **L.L.F.** tanúvallomása nem zárja ki azt, hogy egy adott időpontban fennálló tartozás összege kerüljön rögzítésre a kezességvállalási nyilatkozatban.

Tévesen hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a felperes módosította a követelését, mert már a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmében és az elsőfokú eljárás során végig 4.650 euró tőke és késedelmi kamata megfizetését kérte az alperestől.

Az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában több alkalommal is hivatkozott az alperesi tanúk nyilatkozataira, illetve megindokolta azt is, hogy bizonyos kérdések tekintetében milyen okból nem tartotta elfogulatlanoknak a két tanú nyilatkozatát.

A perbeli követelés összecszerűségét számlákkal igazolta, az alperes jogi képviselője az 5. sorszámu jegyzőkönyvben ezt követően az összecszerűséget már nem vitatta, majd az elsőfokú eljárás későbbi szakaszában már vitatta az összecszerűséget, azonban az elsőfokú bíróság felhívása ellenére sem igazolta, hogy a kezességvállalási nyilatkozatban szereplő összegű tartozása nem állhatott fenn a **T.L.** társaságnak a felperessel szemben.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is az ítélete indokolásában, hogy az alperes nem bizonyította a szerződés fenyegetéssel történő megkötését. A felperes semmilyen módon nem tévesztette meg az alperest, az alperes által hivatkozott állítólagos tévedését a felperes nem ismerhette fel, ezért az alperes ezen állítása sem megalapozott.

Az alperes a fellebbezését a másodfokú eljárásban azzal egészítette ki, hogy a felperes részéről valósult meg a rosszhiszemű magatartás, figyelemmel az elsőfokú bíróság ítélete 9. oldalának utolsó

bekezdésében foglaltakra. Az elsőfokú bíróság ítéletének 10. oldal (8) bekezdésére hivatkozott és előadta, hogy a kezességi szerződés létrejöttének az volt a feltétele, hogy a felek egyeztessenek, ami nem történt meg, ezért a feltétel teljesülésének hiányában a kezességi szerződés nem lépett hatályba.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és megalapozott jogi indokolással hozta meg a döntését.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az alperes elsődlegesen fellebbezési kérelme nem alapos, az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezésére nincs ok, mert az indoklási kötelezettségének teljeskörűen eleget tett, döntése meghozatalakor a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján okszerűen mérlegelte és értékelte. Az elsőfokú bíróság az alperes által a fellebbezésében sérelmezett bizonyítási indítványt megalapozottan utasította el, mert **K.Á.** másik cégének szerződéses partnerei nincsenek összefüggésben sem a felperes keresetének jogalapjával, sem az alperes érdemi védekezésével, ezért ezzel kapcsolatban további bizonyítási eljárást sem kell lefolytatni.

A Ptk. 272. § (1) bekezdése szerint kezességi szerződéssel a kezes arra vállal kötelezettséget, hogy amennyiben a kötelezett nem teljesít, maga fog helyette a jogosultnak teljesíteni.

A (2) bekezdése kimondja, hogy kezességet csak írásban lehet érvényesen vállalni.

A fenti törvényi rendelkezésből következően a kezességi szerződés alanyai a követelés jogosultja és a kezes. A Ptk. 272. § (2) bekezdése alapján egyértelmű, hogy kezességet csak írásban lehet érvényesen vállalni, azonban ez a kezességi szerződésre nem vonatkozik, mert annak érvényessége nincs írásbeli alakhoz kötve, amelyből következően a kezességvállalás elfogadása más módon, akár szóban, akár ráutaló magatartással is történhet. Annak a ténynek, hogy a felperes nem az alperessel egyidejűleg írta alá a szerződést, a kezességi szerződés érvényességére nincs kihatással, figyelemmel arra, hogy az alperes a kezességvállalását tartalmazó okiratot aláírta, és azt a felperes nem vitatottan elfogadta.

A kezesség személyi biztosíték, a kezességi szerződés a kezes kötelezettségvállalását tartalmazza arra vonatkozóan, hogy amennyiben a kötelezett nem teljesít, maga fog helyette a jogosultnak teljesíteni.

Kezességgel feltételes és jövőbeli követelés is biztosítható. Ez azonban az alperes fellebbezés-kiegészítésében tett állításával szemben nem azt jelenti, hogy a kezességi szerződés létrejöttének feltétele volt a felek egyeztetése, és ennek hiányában a kezességi szerződés nem lépett hatályba. A feltételes követelés ugyanis nem azonos a feltétel bekövetkezésével, a 7/A/1 sorszám alatt becsatolt kezességi szerződésben semmilyen feltétel nem szerepelt, erre az alperes az elsőfokú eljárásban maga sem hivatkozott.

Kizárólag a kezességvállalás alakszerűségére van kötelező előírás a Ptk. 272. § (2) bekezdésében, ezért a kezességi szerződésen az alperes törvényes képviselőjének aláírásakor a dátum hiánya a kezességvállalás érvényességét nem érinti. A perbeli kezességvállalás írásba foglalt, abból megállapítható, hogy azt kinek, miből eredő és milyen összegű tartozásáért vállalja az alperes.

Az alperes a fellebbezésében alaptalanul sérelmezte a Ptk. 4. § (1) bekezdésében foglaltak elsőfokú bíróság általi megállapítását. Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatban arra, hogy az alperes törvényes képviselője és a két tanú által aláírt okirat az alperesnél maradt, **K.Á.** azt beszakennelve juttatta el a felpereshez. Mindez azt jelenti, hogy az alperesnél maradt az az okirat, amelyen az alperes törvényes képviselőjének és az okirati tanúknak az eredeti aláírása szerepelt és az alperes az összecszerűség hiányát ezzel az okirattal tudta volna bizonyítani, amit azonban többszöri felhívás ellenére sem csatolt az elsőfokú eljárásban.

A kezességi szerződés érvényes létrejöttét támasztja alá az a tény is, hogy az alperes és a **T.L.** gazdasági társaság a tartozásból összesen 2.240 eurót fizetett meg a felperesnek, amelyből az alperes előadása szerint 540 eurót a **T.L.** gazdasági társaság fizetett meg a felperesnek 2013. december 20-án. A megfizetett összegre figyelemmel kérte a fizetési meghagyás kibocsátását az alperessel szemben és a keresetében is ugyanezt a 4.650 eurót tartotta fenn.

A Fővárosi Ítéltábla a kezességvállalás összecszerűsége körében megállapította, hogy az alperes törvényes képviselőjének személyes meghallgatásakor a 2015. november 27-i tárgyaláson két alkalommal is azt mondta, hogy nem emlékszik arra, hogy az összeg szerepelt-e a tervezetben, ahogy arra a felperes a fellebbezési ellenkérelmében maga is helyesen hivatkozott. Ezzel ellentétben az alperes törvényes képviselőjének közeli hozzátartozói, **L.L.F.**, az alperes törvényes képviselőjének a lánya és **Sz.E.A.**, az alperes ügyvezetőjének a felesége, az összeg hiányára emlékeztek. A 7/A/1 sorszám alatt csatolt kezességi megállapodáson a 6.890 euró a szövegben folyamatosan gépelve szerepelt, ami ugyancsak azt támasztja alá, hogy az e-mail mellékleteként megküldött kezességi megállapodásban eredetileg is benne volt a tartozás és így a kezességvállalás összege is. A bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdése alapján történő mérlegelése során az elsőfokú bíróság ezért megalapozottan mellőzte az alperes törvényes képviselője közeli hozzátartozóinak a tanúvallomását.

A Ptk. 210. § (4) bekezdése szerint akit a másik fél megtévesztéssel vagy jogellenes fenyegetéssel vett rá a szerződés megkötésére, a szerződési nyilatkozatot megtámadhatja. Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha a megtévesztés vagy fenyegetés harmadik személy részéről történt, és erről a másik tudott vagy tudnia kellett.

Megtévesztésről akkor van szó, ha a szerződő felet a jognyilatkozat megtételénél valamely lényeges körülményre vonatkozóan tévedésbe ejtették vagy tévedésben tartották. Az alperes által ezzel kapcsolatban hivatkozott kezességvállalás és **K.Á.** kezességvállalást követő munkaviszonyának megszűnése között nincs összefüggés, ezért nem minősül olyan lényeges körülménynek, amely a megtévesztést megalapozná. Ezen túlmenően az alperes az első érdemi ellenkérelmének előterjesztésekor a 2015. március 27-én tartott tárgyaláson még úgy nyilatkozott, hogy a hosszútávú együttműködés reményével vették rá arra, hogy aláírja a kezességi szerződést, és csak a 2015. november 27-én tartott tárgyaláson hivatkozott először **K.Á.** munkaviszonya megszűnésére mint megtévesztésre.

Az elsőfokú bíróság ugyancsak helyesen állapította meg, hogy a perbeli esetben jogellenes fenyegetés sem valósult meg. A jogellenes fenyegetéssel kapcsolatban sem az alperes törvényes képviselője, sem **L.L.F.**, sem **Sz.E.A.** tanúk nem tettek konkrét nyilatkozatot, csak általánosságban beszéltek egy meg nem nevezett megrendelőről, konkrét helyszínről és időpont megjelölése nélkül. Orbán Miklós József, az alperes törvényes képviselője, úgy nyilatkozott, hogy „Úgy emlékszik, a kamion már ott volt, de a felperes amíg alá nem írja a szerződést, nem engedte a felpakolást”. Ezzel

szemben **L.L.F.** tanúvallomásában azt adta elő, hogy „A szerződés aláírásakor olyasmiről volt szó, hogy kiállt az autó, de nem szedik le, ezen múltott, hogy a megbízó megkapja-e az árut”. **Sz.E.A.** tanúvallomásában azt mondta, hogy „egy árufelvétel volt a sürgetés az aláírás kapcsán”. Ellentmondó és konkrét nyilatkozatok hiányában a szerződés megtámadása alaptalan, figyelemmel arra is, hogy a jogellenes fenyegetésről a felperes nem tudott.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - kiegészített indokolással - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell a felperesnek a másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetnie. A Fővárosi Ítéltábla az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel, a ténylegesen kifejtett ügyvédi munkára tekintettel határozta meg.

Budapest, 2017. április 5.

Dr. Koday Zsuzsanna
a tanács elnöke

Dr. Kurucz Zsuzsanna
előadó bíró

Dr. Bojtor Johanna
bíró